

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים בפני כבוד השופטת נאוה בן-אור

עת"מ 5898-08-15 עמותת 'נוער כהלכה' ואח' נ' מדינת ישראל - משרד החינוך ואח'

עותרים

1. עמותת 'נוער כהלכה'
 2. יואב ללום
- ע"י ב"כ עוה"ד יואב ללום וראובן ביטון

נגד

המשיבים

1. מדינת ישראל - משרד החינוך
 2. שר החינוך, חה"כ נפתלי בנט
 3. מנכ"ל משרד החינוך - גב' מיכל כהן
 4. מדינת ישראל - משטרת ישראל
- באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי),
עו"ד חוי טוקר
5. עיריית אלעד
- ע"י ב"כ עו"ד אמיר בירנבוים
6. עמותת 'תפארת החיים - אשדוד'
- ע"י ב"כ עו"ד קרן רז-מורג
7. עמותת 'מרכז חינוך לבנות אלעד'
 8. עמותת 'מרכז מוסדות חינוך אלעד'
- ע"י ב"כ עוה"ד עמרי כבירי והילה עובד-בנאי

החלטה

בקשה לנקיטת הליכים לפי סעיף 6 לפקודת ביזיון בית המשפט נגד משיבה 5.

רקע עובדתי

1. תחילתם של ההליכים שהביאו לבקשה שלפניי, בעתירה שהגישה המבקשת נגד הגורמים המוסמכים במשרד החינוך, משיבה 5 ומשיבים נוספים, ואשר הדיון בה התקיים ב-15.3.15 בבית משפט זה (עת"מ 59748-11-14, כבי' השופט ד' מינץ). העתירה הסתיימה בכך שבית המשפט הגיע למסקנה כי היא מיצתה עצמה שכן בפועל הושג המבוקש בה, הן משום שניתן צו לסגירת מה שכונה בפסק הדין "הכיתה המפלה" והן משום שמשרד החינוך הודיע כי אינו מתקצב את פעילות אותה כיתה ואף נוקט פעולות כדי לאכוף את צו הסגירה.

2. העתירה השנייה שהגישה המבקשת היא העתירה אשר בגדרה מתבקש הצו לפי פקודת ביזיון בית המשפט. העתירה הוגשה ב-3.8.2015, במהלך הפגרה שקדמה לשנת הלימודים תשע"ו. ביסוד העתירה עמדה טענת המבקשת, כי על אף שמשרד החינוך הצהיר כי בכוונתו

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים בפני כבוד השופטת נאוה בן-אור

עת"מ 5898-08-15 עמותת 'נוער כהלכה' ואח' נ' מדינת ישראל - משרד החינוך ואח'

לסגור בפועל את "הכיתה המפלה", הוא לא עמד בהצהרתו. הסעד העיקרי שהתבקש בעתירה הופנה כלפי משיבה 5 ולפיו התבקש בית המשפט להורות על ביטול הליכי הרישום לקראת שנת הלימודים העומדת להיפתח.

3. משרד החינוך הגיש תגובה מקדמית לעתירה עובר לדיון שהתקיים בה. במסגרת התגובה ציין משרד החינוך כי התקבלה בידו תלונה ביחס להליכי הקבלה של בוגרות בתי הספר היסודיים של "בית יעקב" במשיבה 5, לסמינרים "דרכי חנה" ו"לדעת חכמה". לנוכח חומרת התלונה, החל משרד החינוך בבחינת העובדות. הממצאים הראשוניים פרי הבחינה האמורה, העלו נתונים בעייתיים ולפיהם לסמינר "דרכי חנה" נרשמו 97 תלמידות, התקבלו 74, כאשר היחס בין תלמידות ממוצא אשכנזי לכאלה ממוצא ספרדי הוא 70% (מוצא אשכנזי) – 30% (מוצא ספרדי); מבין 23 התלמידות שנדחו, 19 ממוצא ספרדי, כאשר 10 מהן קיבלו ציון נמוך במבחן הכניסה ו-13 האחרות נמצאו אינן מתאימות "מן הבחינה הרוחנית". עוד עלה, כי טופסי הראיונות שנערכו לתלמידות שביקשו להירשם לסמינר הקשו על מעקב אחר סיבת הדחייה, שכן הראיונות לא סוכמו באופן מספרי והיו לאקוויים. אשר לסמינר "לדעת חכמה" נמצא, כי פנו אליו 144 תלמידות, מתוכן התקבלו 49, כ-75% מהן ממוצא אשכנזי והיתר ממוצא ספרדי. מבין 91 התלמידות שנדחו, 52 ממוצא ספרדי ו-39 ממוצא אשכנזי. הנימוקים לדחייה היו ציונים נמוכים בבחינת הכניסה או התרשמות לא טובה בראיון. גם במקרה זה התברר, כי מספר רב של התלמידות שנדחו, נדחו על בסיס הראיון ולא על בסיס ציון הבחינה, ועיון בסיכומי הראיונות העלה קושי להתחקות אחר הטעמים לדחיית הבקשה. משרד החינוך קבע, כי מההתרשמות הראשונית עולה חשש "כי הוקצתה מכסה מסוימת לקבלת תלמידות בחלוקה על פי עדות" אולם הדגיש כי יש להתייחס להערכה זו בזהירות הראויה. משרד החינוך הודה, כי ניתוח הנתונים שהצטברו בידיו עובר למועד הגשת התגובה אמור היה להוביל למסקנה לפיה יש לבטל את הליכי הרישום ועל מתן הוראה לעריכתם מחדש תחת פיקוח. אלא שבהינתן סד הזמנים עד לפתיחת שנת הלימודים והחשש מפני מה שכונה על ידו "תסיסה קהילתית" הציע פתרון ביניים תוך הצהרה לפיה גובשה הסכמה משותפת בין משיבה 5, שני הסמינרים הנדונים ומשרד החינוך, כי הרישום לשנת הלימודים התשע"ז ייערך באופן אזורי.

ב-19.8.2015 התקיים דיון ממושך בעתירה ובסופו הגיעו הצדדים לידי הסכמה שקיבלה תוקף של פסק דין ולפיה התחייבו הצדדים כדלהלן:

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים בפני כבוד השופטת נאוה בן-אור

עת"מ 5898-08-15 עמותת 'נוער כהלכה' ואח' נ' מדינת ישראל - משרד החינוך ואח'

משיבה 5 התחייבה לשבץ את התלמידות, כבר בשנת הלימודים התשע"ו, ללא אפליה מכל סוג שהוא, באופן שפורט בפסק הדין המוסכם. כמו כן **"משרד החינוך הצהיר בפני בית המשפט הנכבד כי החל משנת הלימודים תשע"ז יוחל המתווה כפי שהוסכם בישיבה מיום 11.8.15, כאמור בנספח 8 לתשובת המשיבות 1-4. העירייה מאשרת את המתווה כפי שהוסכם ביום 11.8.15 עם משרד החינוך..."**

4. נראה עתה מהו אותו מתווה אשר קיבל תוקף של פסק דין. עיון בו מלמד, כי בישיבה שהתקיימה בלשכתו של מנהל המחוז החרדי במשרד החינוך ביום 11.8.2015, בנוכחות ראש עיריית אלעד (משיבה 5) סוכם כי **"בשנת הלימודים תשע"ז החלוקה לשיבוץ תלמידות בסמינרים לבוגרות בית יעקב תהייה חלוקה אזורית. בכפוף לעמידה בנהלי הרישוי, תלמידות מבית הספר בית יעקב באזור העליון באלעד... יתקבלו לסמינר "דרכי חנה". כלומר, הסמינר "דרכי חנה" יהיה מוזן מתלמידות בית הספר בית יעקב באזור העליון באלעד. תלמידות מבית הספר בית יעקב באזור התחתון באלעד... יתקבלו לסמינר "לדעת חכמה". כלומר הסמינר "לדעת חכמה" יהיה מוזן מתלמידות בית הספר בית יעקב באזור התחתון בעיר".** עוד סוכם באותו מתווה, כי בכל הנוגע לשנת הלימודים תשע"ו, לנוכח סד הזמנים שנוצר ועל אף הקשיים העולים מהליכי הרישום, ינותבו הבקשות לרישוי של התיכונים הללו להמשך הליכי רישוי והליכי הרישום שהתקיימו עד לאותו מועד, תוצאותיהם וכלל ערכות הרישום הנלוות להם, ייבחנו על ידי הפיקוח במשרד החינוך. ככל שיימצא כי לא נפל בהם פגם של אפליה או שיקולים זרים, ישובצו יתר התלמידות שלא שובצו בשני הסמינרים, כך שבכל אחד מהם ילמדו 90 תלמידות. היה ויימצא כי הליכי הרישום נעשו משיקולים זרים, יבוטל הרישום וייערך רישום מחדש.

5. ב-22.2.2016 פנתה המבקשת בבקשה לפי פקודת ביזיון בית המשפט, בטענה כי המתווה המוסכם, שקיבל תוקף של פסק דין, אינו מיושם הלכה למעשה (להלן – **הבקשה הראשונה**). בבקשה נטען כי הרישום לקראת שנת הלימודים תשע"ז בוצע מבלי שנקבעו אזורי הרישום שהוסכמו במתווה האמור, כך שבפועל שני הסמינרים לא היוו המשך ישיר לבתי הספר היסודיים. משרד החינוך הודה, במענה לבקשה זו, כי משיבה 5 אכן לא הוציאה אל הפועל את המתווה שסוכם, ככתבו וכלשונו, אולם תכליתו קוימה ובכפוף לפעולות נוספות לשם יישום עקרונותיו, יהיה זה בלתי מידתי לנקוט סעד לפי פקודת ביזיון בית המשפט. הכוונה לכך שהתברר, כי אמנם ניתנה אפשרות לרישום אזורי אולם נוספה אליו אפשרות לרישום תוך מתן ביטוי להעדפת ההורים. עם זאת, הבדיקה העלתה כי מטרות המתווה הושגו

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים בפני כבוד השופטת נאוה בן-אור

עת"מ 5898-08-15 עמותת 'נוער כהלכה' ואח' נ' מדינת ישראל - משרד החינוך ואח'

ברובן וכי נוצרה מחויבות של משיבה 5 ושל בתי הספר לקבלה שוויונית של התלמידות גם לשנות הלימודים הבאות. משיבה 5 טענה כי פסק הדין המוסכם לא כלל הוראה אופרטיבית כי אם נתן תוקף להסכמת הצדדים לפיה תימחק העתירה; כי לא צורפו התלמידות שנרשמו לתיכונים בעיר ואשר ביטול הרישום עלול לפגוע בהן; וכי מכל מקום הרישום תואם את הסכמת הצדדים ואת התחייבות משיבה 5.

6. בית המשפט (כב' השופטת ע' כהן) קבע בהחלטתו, כי אמנם הוסכם על מנגנון אזורי אולם **"המתווה לא נדרש לכלל הפרטים הקטנים וחייב התייחסות בנוגע לאופן הוצאתו מן הכוח אל הפועל. בין היתר נדרשה התייחסות למקרה בו תלמידה מסוימת מבקשת להירשם לתיכון שאליו לא משייך בית הספר היסודי בו היא למדה"**. עוד עמד בית המשפט על כך שמתגובות משרד החינוך ומשיבה 5 עולה כי בעקבות המתווה חולקה משיבה 5 לאזורי רישום שכל אחד מהם שייך לאחד משני הסמינרים וכי כל אחד מהם חויב לקלוט כל תלמידה מאזור הרישום שלו. בנוסף, כל תלמידה רשאית הייתה להירשם גם לסמינר שאינו באזור הרישום שלה אולם זה לא חייב היה לקבלה. צוין, כי הנתונים שאסף משרד החינוך בכל הנוגע לנתוני "החלוקה העדתית" (כלשון ההחלטה) של התלמידות, אינם מצביעים על חשש לאפליה כך שנראה כי התכלית שבבסיס המתווה הושגה. בנסיבות אלה מצא בית המשפט כי **"כאשר אין מדובר במתווה מפורט, כאשר עקרונות המתווה יושמו, ומתגובת המדינה עולה כי יש כוונה לפעול על מנת ליישם את עקרונותיו באופן מלא, דין הבקשה להידחות"** (החלטה מיום 25.5.2016).

הבקשה

7. הגענו אל הבקשה שלפניי.

על פי הנטען בה, ב-2.11.2016 פנתה המבקשת אל גורמי משרד החינוך ואל משיבה 5 על מנת להעמידם על המחויבויות שנטלו על עצמם בפסק הדין המוסכם. לא התקבל מענה לפניות אלה ועל כן שבה המבקשת ופנתה במכתב נוסף מ-21.11.2016. ב-17.1.2017 קיבלה מענה ממשרד החינוך ולפיו נעשתה פניה מטעמו למשיבה 5 בבקשה לקבל את התייחסותה באשר לדרך לפיה היא מתכוונת לקיים את ההסדר שנקבע בפסק הדין, אלא שזו טרם השיבה. משיבה 5 לא השיבה לפניוניה של המבקשת.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים בפני כבוד השופטת נאווה בן-אור

עת"מ 5898-08-15 עמותת 'נוער כהלכה' ואח' נ' מדינת ישראל - משרד החינוך ואח'

לידי המבקשת הגיע העתק ממכתבו של מנהל המחוז החרדי במשרד החינוך מ-2.2.2017 לראש עיריית אלעד (משיבה 5), ובו נכתב כי "על פי המענה שנתקבל מרשות החינוך המקומית וכפי שעולה מהפרסומים שפרסמה רשות החינוך המקומית לגבי הרישום, נראה שאין בכוונת רשות החינוך המקומית לקיים את פסק הדין. על רשות החינוך המקומית לקיים את פסק הדין ככתבו וכלשונו. על כן, על רשות החינוך המקומית לתקן את מהלך הרישום שנקט עד כה ולדאוג לביצוע רישום לפי מתווה של רישום אזורי ולאחר. לאור האמור, נבקש את עדכוננו עד ליום שלישי, י"א בשבט, תשע"ז, ה-7.2.17, בדבר עצירת הרישום שבוצע עד כה וביצוע רישום לפי פסק דינו של בית המשפט לעניינים מנהליים. ככל שרשות החינוך המקומית לא תעשה כן, משרד החינוך ישקול את צעדיו..."

8. לעניין זה יש לומר, כי התרשמותו של משרד החינוך מן האופן בו מתכוננת משיבה 5 להתנהל, מעוגנת בפרסומים מטעם המשיבה 5 בכל הנוגע לרישום לכיתה ט' לשנת הלימודים תשע"ח. פרסומים אלה מעלים, כי התלמידות מוזמנות לפנות לרישום במספר תיכונים ורשימת התיכונים מפורטת באותו פרסום. לא נאמר בפרסומים אלה דבר וחצי דבר על אזורי רישום ועל חובתם של שני הסמינרים נשוא דיונו, לקבל אליהם את התלמידות שלמדו בבתי הספר היסודיים כמפורט במתווה המוסכם.

המבקשת פנתה בהתראה למשיבה 5 בדרישה לקיים את פסק הדין ומשלא זכתה למענה, הוגשה הבקשה שלפניי.

9. במענה לבקשה הודיע משרד החינוך לבית המשפט, כי כבר ב-26.11.2016 פנה מנהל המחוז החרדי של משרד החינוך למנהל מחלקת החינוך במשיבה 5, וביקש את התייחסותו המידית לצעדים שבכוונת משיבה 5 לנקוט לקראת שנת הלימודים הבאה. מנהל מחלקת החינוך במשיבה 5 השיב כי בכוונתה לנהוג תוך "הצמדות לדרישות החוק והנהלים". מאחר שהמידע שהגיע למשרד החינוך הביאו למסקנה כי אין בכוונת משיבה 5 לקיים את הרישום בהתאם לפסק הדין, שב ופנה מנהל המחוז החרדי במכתב שצוטט לעיל. משרד החינוך הודיע בתגובתו לבית המשפט כי לא נתקבל כל מידע לפיו הרישום לתיכונים תוקן וכי בוצע רישום לפי מתווה של רישום אזורי בהתאם לפסק הדין.

משיבה 5 חזרה על טענתה כפי שנטענה בבקשה הראשונה ולפיה אין בפסק הדין מ-19.8.2015 כל הוראה אופרטיבית וממילא אין יסוד לבקשה לפי פקודת ביזיון בית המשפט. כן שבה וטענה

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים בפני כבוד השופטת נאוה בן-אור

עת"מ 5898-08-15 עמותת 'נוער כהלכה' ואח' נ' מדינת ישראל - משרד החינוך ואח'

כי לא צורפו משיבים רלוונטיים. לגופו של עניין טענה, כי הפרסומים הנזכרים לעיל אינם מהווים הפרה של פסק הדין; כי המתווה מיושם כך שתכליתו מושגת; וכי מכל מקום הסיכום היה אך לשנת הלימודים תשע"ז ולא לשנים שיבואו.

לדיון התייצבו גם באי-כוח שני הסמינרים הנדונים (משיבות 6 ו-8) אף כי הבקשה לא הופנתה כלפיהם.

10. בדיון עצמו נטען על ידי ב"כ משיבה 5 כי בפועל מעלים הנתונים שעד כה 90% מן התלמידות שהגישו בקשות לרישום שובצו לסמינר בו חפצו ללמוד וכי אכיפת הרישום שלא בהסכמה יגרום יותר נזק מתועלת. בפועל, כך נטען, מקיימים הסמינרים את החובה לקבל את התלמידות על פי אזורי הרישום. ראש עיריית אלעד הוסיף ועמד על המורכבות של האוכלוסייה בעיר, על השיפור הניכר במערך החינוך בה ובשיבוץ התלמידים והבטיח כי עד למועד סיום הרישום, ישובצו כל התלמידות בעיר. ב"כ משרד החינוך עמדה על חובתה של משיבה 5 להביא לידיעת הורי התלמידות את שהוסכם בפסק הדין ועל כך שהתנהלותה בפועל יש בה משום הפרה של פסק הדין. באי-כוח הסמינרים טענו כי פסק הדין מקוים כלשונו; כי אין יסוד לטענת האפליה וכי אם ייכפה המתווה, יהיה על הסמינרים לדחות תלמידות אחרות. ב"כ משיבה 6 אף טענה כי כלל אין סמכות לקבוע אזורי רישום ככל שמדובר בבתי ספר המשתייכים לחינוך המוכר שאינו רשמי. ב"כ המבקשת סבר כי לנוכח עמדתן של משיבות 6 ו-8 יש מקום ליתן צו לפי פקודת ביזיון בית המשפט גם כלפיהן. מכל מקום טען, כי עקרונות המתווה אינם מקוימים כפי שסבור אף משרד החינוך.

דיון והכרעה

11. דין הבקשה להתקבל ככל שהיא נוגעת למשיבה 5 ולהידחות ככל שהיא נוגעת למשיבות 6 ו-8 שמלכתחילה לא הוגשה כלפיהן, מה גם שההתחייבות על פי פסק הדין היא של משיבה 5 (שאת הוראות מחלקת החינוך שלה ושל הרשם הראשי בה מחויבות הן לקיים).

12. אסיר תחילה מן הפרק את הטענה לפיה המתווה המוסכם חל רק על שנת הלימודים תשע"ז. דברים מפורשים יותר מאלה שנכתבו בפסק הדין מ-19.8.2015 אינם יכולים להיות. נאמר בו מפורשות, כפי שראינו לעיל, כי המתווה יחל "החל משנת הלימודים תשע"ז". רוצה

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים בפני כבוד השופטת נאוה בן-אור

עת"מ 5898-08-15 עמותת 'נוער כהלכה' ואח' נ' מדינת ישראל - משרד החינוך ואח'

לומר, משנה זו ואילך. יש להדגיש, כי הטענה לפיה חל המתווה רק על שנת הלימודים התשע"ז מהווה, כשלעצמה, הפרת פסק הדין המוסכם ומלמדת על הכוונה שלא לקיימו.

13. כך גם יש להסיר מן הפרק את הטענה לפיה כל שהוסכם בפסק הדין הוא מחיקת העתירה. בפסק הדין נאמר מפורשות כי ניתן תוקף של פסק דין להסכמות אליהן הגיעו הצדדים. בין כלל ההסכמות, אישרה משיבה 5 את המתווה האמור. נעלה מכל ספק, אפוא, כי על משיבה 5 לבצע רישום אזורי, על פי המתווה המוסכם שקיבל תוקף של פסק דין, החל משנת הלימודים תשע"ז ואילך. כאמור, בכל הנוגע לשנת הלימודים תשע"ז, לא קיימה משיבה 5 את המתווה ככתבו וכלשונו אולם בנסיבות שפורטו לעיל, לא קיבל בית המשפט את הבקשה לפי פקודת ביזיון בית המשפט. אלא שההתנהלות הנמשכת אינה מאפשרת עוד אורך רוח. ודאי כך לנוכח עמדתה כי המתווה כלל אינו מחייב אותה לשנים הבאות.

14. גם הטענה לפיה אין סמכות לקביעת אזורי רישום ככל שהמדובר בחינוך מוכר שאינו רשמי, אינה מקובלת עלי. אכן, בתי ספר מוכרים שאינם רשמיים אינם מהווים מלכתחילה, על פי הדין, בתי ספר אזוריים. אלא שלא נאסר עליהם להיות כאלה, ומכאן שהסכמת הצדדים לכך, לה ניתן תוקף של פסק דין, מחייבת. אפנה עוד לתקנה 5(ב) לתקנות לימוד חובה וחינוך ממלכתי (רישום נוסף) התשל"ח-1978, המחילה את תקנה 2 לתקנות לימוד חובה וחינוך ממלכתי (רישום), התשי"ט-1959 על בתי ספר המשתייכים לזרם של חינוך מוכר שאינו רשמי. משילובן של שתי תקנות אלה יוצא, כי מנהל מחלקת החינוך ברשות המקומית, הוא הרשם הראשי גם ביחס לבתי ספר כאלה. משכך, נתונה לו הסמכות לקבוע הוראות ביחס לארגון הרישום ולביצועו בתחום שיפוטה של רשות החינוך המקומית (תקנה 2(ג) לתקנות אלה).

15. המתווה המוסכם הינו ברור וחד משמעי. שני הסמינרים מהווים, מכוחו, בתי ספר תיכוניים אזוריים. מכאן, שזכותן של התלמידות, על פי אזורי הרישום שנקבעו בו, ללמוד בהם, בכפוף לחריגים המעוגנים בטעמים פדגוגיים. על החשיבות שבמתווה, היוצר זכות מוקנית לתלמידות להירשם לסמינרים על פי אזורי הרישום, אין צריך להכביר מילים. אינו דומה תלמיד המבקש להתקבל לבית ספר כששיקול הדעת אם לקבלו אם לאו מסור לבית הספר, לתלמיד המבקש להתקבל לבית ספר המחויב לקבלו על פי אזור הרישום (בכפוף לחריגים). המסקנה היא, כי פרסום שני הסמינרים הללו בתוך רשימת כלל הסמינרים המצויים בתחום שיפוטה של משיבה 5, כסמינרים על אזוריים דוגמת האחרים, מהווה הפרה מובהקת של המתווה עליו הוסכם. אם צריך ראייה לדבר, זו תמצא בטענת ב"כ משיבה 5 וב"כ

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים בפני כבוד השופטת נאווה בן-אור

עת"מ 5898-08-15 עמותת 'נוער כהלכה' ואח' נ' מדינת ישראל - משרד החינוך ואח'

משיבות 6-8 לפיהן היה על המבקשת לצרף כמשיבות לבקשה את כלל התלמידות שנרשמו וכבר התקבלו, על מנת שזכותן לא תפגע, וכי אם ייכפה המתווה לא יוכלו תלמידות אחרות להתקבל לסמינרים המדוברים. מעבר לכך שאין לטענה זו יסוד משפטי, באשר מדובר בבקשה לביזיון המושתתת על פסק דין חלוט, הרי שלגופה מלמדת הטענה על התנהלות בניגוד למתווה, שהרי תוך כדי תקופת הרישום ובטרם הסתיים, כבר התקבלו תלמידות מחוץ לאזור שנקבע לכל אחד משני הסמינרים ומכאן שלבנות כל אחד מן האזורים לא מובטח מקומה, כפי שהתחייבה משיבה 5 על פי המתווה. והלא אם נרשמו רק תלמידות האזור, כמתחייב על פי המתווה, לא היה כל צורך בצירופן שכן זכותן ממילא אינה יכולה להיפגע כתוצאה מהיעדרות לבקשה שלפניי.

16. נוכח האמור, אני מורה למשיבה 5 לפרסם מודעות מתקנות, בדיוק בנוסח המתווה המוסכם, קרי: **"החלוקה לשיבוץ תלמידות בסמינרים לבוגרות בית יעקב תהיה חלוקה אזורית. תלמידות מבית הספר בית יעקב באזור העליון באלעד יתקבלו לסמינר "דרכי חנה". כלומר הסמינר "דרכי חנה" יהיה מוזן מתלמידות בית הספר בית יעקב באזור העליון באלעד. תלמידות מבית הספר בית יעקב האזור התחתון באלעד יתקבלו לסמינר "לדעת חכמה". כלומר הסמינר "לדעת חכמה" יהיה מוזן מתלמידות בית הספר בית יעקב באזור התחתון של העיר"**.

כל עוד לא יפורסמו המודעות המתקנות תיקנס משיבה 5 בסכום של 1,000 ₪ ליום, וזאת החל מן היום שלמחרת המצאת החלטה זו לידיה.

מובהר בזאת, כי אין בפרסום המתחייב מכוח הצו לעיל כדי להביא בהכרח את פסק הדין לכדי מיצוי ושמורה למבקשת הזכות לפנות בבקשות נוספות, על פי הצורך, בהתאם להתפתחויות.

משיבה 5 תשלם למבקשת הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסכום כולל של 15,000 ₪.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ח' אדר תשע"ז, 06 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.

חתימה